

Kámen co tvořil kruh, oheň co teplo dal
modrej akord z trávy stoupá vejš.
Zůstává v nás pečetí
z kouře pláč, hvězdnej pás.
Na mapě hnědej pruh sevřenej tichem skal
slunce je tu o poznání blíž.
Tak proč se bát závratí co jsme zač je teď znát.
Divný ptáci táhnout krajem až jde z toho strach
nežijeme, jen si hrajem křičte na poplach
křídla svěšený, dospělí, přesto v snách.
Kámen co udeřil, oheň co vzal si daň
zrezavělej akord falší zní jak polykáš
Prokletí vlastních snů, když se ptáš.
Kdo mapě nevěřil, o skály odřel dlaň
zkoušel slunce hledat tisíc dní a teď to máš.
V zajetí vlastních snů zůstáváš.
Divný ptáci táhnout krajem až jde z toho strach
nežijeme, jen si hrajem křičte na poplach
křídla svěšený, dospělí, přesto v snách.